

Executive Summary – RO

Giuseppe Celi – Valentina Petrović – Veronika Sušová-Salminen

10 SHADES of the EU

Mapping the Political Economy
of the EU Peripheries

Giuseppe Celi – Valentina Petrović – Veronika Sušová-Salminen

100 de nuanțe ale UE

Cartografierea Economiei Politice a Periferiilor UE

Autori: Giuseppe Celi, Valentina Petrović, Veronika Sušová-Salminen

Echipa de cercetare: Mihai-Călin Căciuleanu, Dorota Kolarska, Ioannis Apostolos Sklias

Editorii: Tatiana Moutinho, Dagmar Švendová

Mulumiri

Editorii doresc să își exprime recunoștința față de toate persoanele care au contribuit la realizarea acestei lucrări. În primul rând, autorilor, ale căror cercetări, analize și scrieri au dus la realizarea acestui studiu. De asemenea, dorim să le mulțumim lui Mihai-Calin Căciuleanu, Dorota Kolarska și Ioannis Sklias pentru valoroasa lor contribuție la colectarea și organizarea datelor care au stat la baza acestui studiu. În plus, am dori să le mulțumim Corneliiei Hildebrandt, Danai Koltsida, Czesław Kulesza și Roland Kulke pentru contribuțiile lor în timpul pregătirii acestui studiu, precum și Ilonei Švihlíková pentru consultanță și sfaturi. Le mulțumim în mod special Veronikăi Peterseil, Sanjei Jelić și lui Michael Hollogschwandtner. În cele din urmă, dorim să mulțumim întregii echipe *transform! europe* pentru sprijin, camaraderie și implicare.

**ROSA
LUXEMBURG
STIFTUNG**

Sponsorizat de Rosa Luxemburg Stiftung cu fonduri ale Ministerului Federal de Externe al Republicii Federale Germania. Această publicație sau părți din ea pot fi utilizate gratuit de către alte persoane, cu condiția să se facă o trimitere corespunzătoare la publicația originală.

Conținutul publicației este responsabilitatea exclusivă a Transform!europe și nu reflectă în mod necesar poziția RLS.

IMPRINT

2022

Transform! rețea europeană transform! pentru gândire alternativă și dialog politic

Square de Meeûs 25

1000 Brussels, Belgium

transform! europe este finanțată parțial printr-o subvenție din partea Parlamentului European.

Această lucrare de Transform! este licențiată sub licența Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License. Permisuni care depășesc sfera de aplicare a acestei licențe pot fi disponibile la office (at) transform-network.net.

Machetare: Sanja Kaltenbrunner-Jelic, sanja.at e.U.

Ilustrația copertei: sanja.at e.U.

Print: druck.at

ISBN: 978-3-903343-37-5

Prefață

Tatiana Moutinho, Dagmar Švendová

În secolul XX, istoria economică și politică a continentului european a fost una plină de turbulențe. O serie de războaie au modelat dramatic Europa: primul și al doilea război mondial, războiul rece și, de asemenea, războaiele iugoslave, care ne-au costat milioane de vieți, au devastat economii și au avut costuri sociale și de mediu enorme în Europa și în afara ei. Spectrul unui război mondial bântuie din nou Europa și este menit să agraveze problemele sociale și de mediu existente, precum și procesul de reconstrucție post-pandemică.

Integrarea europeană a fost mult timp văzută ca un remediu pentru eșecurile Europei din trecut.

În urma celui de-al Doilea Război Mondial, a început să se contureze ideea că, prin consolidarea tranzacțiilor comerciale și a cooperării economice între diferitele țări europene, ar putea apărea o pace durabilă și prosperă pentru toate țările. Aceasta a fost ideea fondatoare a proiectului Comunității Economice Europene din 1958, care a reunit șase economii majore ale Europei – Germania de Vest (ulterior Germania), Franța, Italia, Belgia, Luxemburg și Țările de Jos. În anii care au urmat, alte șapte țări s-au alăturat proiectului de cooperare economică și de integrare a economiilor într-o piață comună – piața unică – în cadrul unui proces cunoscut sub numele de “extindere”.

Prin urmare, rivalitatea marilor puteri și lupta pentru hegemonie pe continent ar fi trebuit să fie înlocuite de aprofundarea cooperării economice și politice între națiunile europene. Acest sentiment a fost chiar amplificat de sfârșitul Războiului Rece în 1989. Procesul de consolidare a păcii în Europa s-a bazat pe cooperarea și reconcilierea dintre Franța și Germania, pe deschiderea economică și, de asemenea, din ce în ce mai mult pe credința într-un nou tip de politică, care ar depăși cumva aspectul de putere al relațiilor internaționale.

Economia a fost întotdeauna în centrul proceselor de integrare europeană și de extindere. Direcția din ce în ce mai neoliberală, evidentă încă de la sfârșitul anilor 1960 și triumfătoare după 1989, a reconfigurat instituțional nu numai UE, ci și statele membre și relațiile acestora cu Bruxelles-ul. În cele din urmă, a schimbat și fostul model (de după cel de-al Doilea Război Mondial) al economiei sociale de pia-

ță prin ștergerea treptată, dar clară, a cuvântului “social” în contextele statelor membre individuale. Aici se află diferențele rădăcini istorice ale deficitului democratic și ale dimensiunii (sau pilonului) sociale lipsă a Uniunii Europene.

Criza financiară globală din 2007/2008 a pus la încercare paradigma economică a UE bazată pe concurență și a transformat o criză economică în criza politică a integrării europene. Criza financiară globală a pus sub semnul întrebării nu numai mecanismele de guvernare ale UE, ci și unii piloni instituționali importanți ai UE, precum moneda comună și convergența. S-a dovedit (din nou) că nu există economie fără politică și că crizele economice și financiare au consecințe (și cauze) politice profunde. Pe scurt, criza a contribuit la punerea în lumină a economiei politice a UE, în special a inegalităților și asimetriilor de putere existente, a (inter)dependențelor “de scurtă durată și de lungă durată”, precum și a conflictelor și dilemelor pe care acestea le creează și le pun în mișcare.

Ideea – sau, poate mai bine spus, idealul Uniunii Europene este acela al unui spațiu comun în care se desfășoară un proces continuu și nesfârșit de integrare europeană. Acest proces de integrare europeană ar trebui să ducă la un fel de convergență economică, socială și politică între toate statele membre, cu respectarea deplină a suveranităților acestora și a diversității culturale care există în spațiul european. Deviza oficială a UE este “Uniți în diversitate”. Într-adevăr, diversitatea Europei a modelat istoria socială, economică și culturală a continentului nostru timp de secole. La bine și la rău, suntem cu toții la fel și diferiți în calitate de cetățeni ai Uniunii Europene. Împărtășim multe experiențe, în timp ce multe experiențe ne despart în mod obiectiv. În ciuda acestei retorici, UE este un produs al modernității capitaliste, care marginalizează (și periferizează) în mod inerent diferite grupuri sociale, forme de muncă și chiar culturi. Esențialismul și rasializarea sunt o parte integrantă, dar adesea nevăzută, a funcționării UE și, de asemenea, pătrund în statele membre și în societățile acestora.

Pentru a înțelege pe deplin starea contemporană a Uniunii Europene, trebuie să ne concentrăm asupra chestiunii perifericității prin prisma regiunilor periferice: așa-numita

“periferie veche” (țările din sudul Europei) și “noua periferie” (țările din Europa Centrală și de Est). Aceasta înseamnă să ne punem o întrebare simplă, dar destul de complexă: cum funcționează de fapt UE pentru aceste societăți?

Deoarece un adevărat proiect european nu va fi viabil fără solidaritate internațională, coeziune și ajutor reciproc între toate statele membre, Transform! europe recunoaște necesitatea de a sistematiza și de a aprofunda cunoștințele noastre despre realitatea periferiilor existente ale UE și, în colaborare cu Fundația Rosa Luxemburg, a organizat în ultimii doi ani studiul publicat acum.

Studiul prezentat în paginile care urmează, realizat de o echipă multidisciplinară formată din trei cercetători (un economist, un sociolog/politolog și un istoric/antropolog), a urmărit să abordeze problema periferiei și a relațiilor nucleu-periferie în UE ca pe o problemă multidimensională. Aceasta înseamnă că lucrarea se concentrează asupra dimensiunilor socio-economice, politice și culturale (și ideologice) ale condițiilor periferice.

Principalele sarcini și obiective ale acestei lucrări pot fi rezumate după cum urmează:

- Utilizarea cartografierii (adică a analizei) politico-economice a regiunilor sudice și estice ale UE ca instrument nu numai pentru construirea de punți și strategii de cooperare între aceste periferii ale UE, ci și pentru elaborarea de politici în interiorul și dincolo de aceste regiuni.
- Înțelegerea formelor și manifestărilor actuale ale asimetriilor și dependențelor de putere, ca element central folosit pentru a genera dezbateri și pentru a plasa în centrul discuției politice procesul de integrare europeană și viitorul Uniunii Europene, inclusiv reforma acesteia.
- Să ofere o contribuție la procesul de auto-reprezentare a periferiilor, prin contemplarea unor viziuni ale “Estului despre Est” și ale “Sudului despre Sud”, care pot contesta și contracara narațiunea hegemonică a nucleului ca fiind singurul mecanism de dependență și de putere în joc.

Sperăm că acest studiu va oferi cititorului (fie că este vorba de un cititor generalist, de un profesor universitar sau de un responsabil politic) o viziune cuprinzătoare asupra formelor și manifestărilor actuale ale periferiei în UE, precum

și că va contribui la procesul de autoreprezentare și autorealizare politică a periferiilor (periferie nu ca o caracteristică “rușinoasă”, ci ca o formă distinctivă de critică).

În cele din urmă, și este important, ne propunem să îndeplinim (cel puțin într-o anumită măsură) sarcina de a oferi un instrument relevant pentru construirea de punți pentru dialog și strategii de cooperare între regiuni, precum și pentru viitoarele decizii privind elaborarea politicilor și chiar să oferim posibile indicii pentru reconstrucția alternativă a UE și reconfigurarea relațiilor de putere din UE.

Rezumat

Giuseppe Celi, Valentina Petrović, Veronika Sušová-Salminen

Acest studiu comparativ se concentrează asupra a două periferii din Uniunea Europeană: Europa de Sud (sudul) și Europa Centrală, de Est și de Sud-Est (estul) – adică 17 state membre ale UE. Studiul urmărește să înțeleagă modul în care perifericitatea acestora este integrată din punct de vedere economic și politic în cadrul UE și în raport cu țările centrale (în special cu Germania, ca țară centrală paradigmatică a UE). Studiul se concentrează pe cele mai recente evoluții, care acoperă perioada 1990-2020. Studiul se concentrează asupra perifericității ca o stare complexă de periferie, adică de dependență în contextul interacțiunilor țării cu nucleul central. Din această perspectivă, cercetarea urmărește să înțeleagă economia politică a UE contemporane, adică interacțiunea complexă dintre politică și economie. Susținem că perifericitatea este multidimensională: are o dimensiune socio-economică, o dimensiune politică și o dimensiune culturală și ideologică.

Principala problemă de cercetare este de a înțelege structura de dependență care stă la baza poziției periferice a acestor două periferii ale UE în economia europeană. A doua problemă de cercetare se referă la viziunea comparativă care este prezentă în toate domeniile de cercetare selectate. Astfel, în timp ce acest studiu pornește de la premisa că perifericitatea este o problemă relațională de dependență față de nucleu (în special față de Germania), el se concentrează în primul rând pe compararea caracteristicilor periferice identificate în diferite grupuri de țări din Europa de Sud și din Europa Centrală, de Est și de Sud-Est. Studiul oferă o analiză și o comparație a modelelor economice existente în fiecare dintre periferii, precum și o analiză a rețelelor comerciale și a lanțurilor valorice globale (GVC), cu un accent deosebit pe industria europeană a automobilelor. În ceea ce privește dimensiunea politică, studiul explorează clivajele politice din fiecare periferie și de la nivel național și european, acordând o atenție deosebită partidelor politice de stânga. De asemenea, studiul se concentrează pe cooperarea dintre periferii pe baza potențialului de coalizare a lor perceput în contextul instituțional al UE și pe chestiunea reprezentării în structura de guvernare a Uniunii Europene, și anume pe puterea instrumentelor (potențialului) lor de a influența UE. În cele din urmă, în ceea ce privește dimensiunea ideologică și culturală a periferiei,

acest studiu se concentrează asupra relației dintre periferie și alteritate (Otherness) dintr-o perspectivă comparativă.

CONSTATĂRI DE BAZĂ

Concentrându-se asupra caracteristicilor economice structurale, studiul arată că ambele periferii ale UE împărtășesc o poziție dependentă în ceea ce privește capitalul, investițiile și tehnologiile (și transferurile acestora), ceea ce determină o constrângere deosebit de importantă pentru dezvoltarea lor economică. Dependența conduce, de asemenea, la o autonomie limitată în procesele decizionale, care nu se limitează exclusiv la sfera economică. Cu toate acestea, aceste dependențe se dezvoltă în cadrul unor economii sau modele economice structurate diferit, care sunt analizate în contextele lor istorice. În special, economiile din Europa de Sud, confruntate cu criza din anii 1970, au oprit sau au încetinit prematur procesul de industrializare. În anii care au urmat – marcați de dereglementarea și liberalizarea piețelor la nivel global – acestea au luat calea financiarizării și a hipertrofizării serviciilor și a sectorului public. Concuranța de la periferia estică, a cărei expansiune în producția de bunuri intermediare pentru industria prelucrătoare germană a înlocuit parțial furnizorii din sud, a contribuit la o și mai puternică slăbire a bazei de producție deja fragile din Europa de Sud. În acest fel, este posibil ca încorporarea unei periferii în UE să fi contribuit la diminuarea dezvoltării economice a celeilalte.

Dacă ne uităm la periferia estică a UE, chiar și dezvoltarea industrială robustă a celor mai dinamice țări din Europa Centrală și de Est (în principal țările V4) își arată slăbiciunile, legate de dependența de capital și tehnologie străine, de piețele interne limitate și de salariile mici. Cu alte cuvinte, o parte substanțială a poveștii de succes din Est este dependența sa de monospecializarea în sectorul auto, care, la rândul său, este strâns integrat în lanțul de producție german și, prin urmare, dependent de investițiile străine directe (ISD) germane. Această monospecializare este o trăsătură distinctivă a perifericității economice a regiunii și amintește oarecum de vechile caracteristici ale monospecializării cunoscute din alte exemple (de exemplu, America Latină). Pe de altă parte,

dezvoltarea țărilor est-europene mai puțin dinamice reflectă, într-o anumită măsură, vulnerabilități similare celor întâlnite în periferia sudică. De fapt, investițiile străine directe în sfera FIRE (finanțe, servicii de asigurare și imobiliare) sunt importante pentru economiile baltice, cu economii substanțial financiarizate, sau pentru Bulgaria și Croația (în ambele cazuri în ceea ce privește industria turismului).

Comparând ambele modele economice dependente din Europa de Sud și din Europa Centrală, de Est și de Sud-Est, putem rezuma că, în ceea ce privește convergența, există probleme diferite tipuri de probleme foarte serioase. Actualul model economic din Europa de Sud nu oferă motoare pentru o convergență economică și socială durabilă în contextul UE. Apartenența la Uniunea Monetară Europeană (UEM) poate fi un factor explicativ suplimentar pentru divergența țărilor din Europa de Sud. Economii de la periferia estică converg, deși această convergență este inegală și creează decalaje în interiorul țărilor și polarizare internă în Europa Centrală, de Est și de Sud-Est. Dezvoltarea regională dezechilibrată pare să fie un efect secundar al convergenței macroeconomice generale. Aceasta produce nu numai probleme economice în ceea ce privește creșterea dualismului în producție (în special în ceea ce privește tehnologia) și pe piața muncii, ci și reacții politice (de exemplu, populismul). Dincolo de traiectoriile diferite în ceea ce privește convergența, cele două periferii ale UE au în comun elemente de fragilitate. În general, putem spune că, în ambele periferii ale UE, dependența de capitalul străin (sub formă de credite sau de investiții străine directe) reprezintă un element major de vulnerabilitate care expune economiile periferice la șocuri externe greu de controlat și care duc la crize recurente.

În sfera politică, putem observa mai multe probleme legate de periferie. Sistemul de partide și liniile de conflict politic au fost puternic influențate de criza economică din 2008 în ambele periferii. Cu toate acestea, în timp ce în Est s-a înregistrat o întărire a forțelor politice populiste de dreapta, cu un accent puternic pe probleme de identitate și pe "șovinismul bunăstării" în condițiile unei stângi politice slabe, în Europa de Sud am asistat la creșterea unor noi opțiuni politice de stânga. Italia reprezintă o un caz bizar, cu o mișcare de dreapta puternică și o stângă marginalizată și slabă. Țările din sudul Europei au cunoscut o ascensiune ușor "întârziată" a opțiunilor politice populiste sau radicale de dreapta, dar cu o putere limitată, datorită poziției puternice a stângii în regiune...

În ciuda faptului că aceste regiuni fac parte din periferia UE, nevoile economice diferite și constrângerile politice reprezintă obstacole serioase în calea apariției unei alianțe comune între ele. Studiul a prezentat două probleme proeminente la nivel european, și anume politica de migrație și finanțarea UE, și a evidențiat poziția divergentă a celor 17 state membre în legătură cu aceste probleme. Actuala pandemie a prezentat o altă fereastră de oportunitate pentru cooperarea politică între Est și Sud, dar rămâne de văzut dacă aceasta se va transforma în alianțe durabile între cele două periferii ale UE. Atunci când ne concentrăm asupra percepției experților cu privire la potențialul de coalizare, a existat o suprapunere semnificativă a politicii de migrație și a politicii fiscale pentru Est și Sud, ceea ce indică posibilitatea de cooperare în aceste două domenii. Pe de altă parte, cooperarea pare mai limitată în domeniul politicii externe, din cauza contextelor geografice diferite și a aliaților geostrategici ai regiunilor. În cele din urmă, în timp ce potențialul de alianță între Sud și Est rămâne limitat, ambele periferii par să fie dornice să creeze alianțe cu Germania și Franța pe probleme politice majore. Dimensiunea reprezentării în instituțiile UE dezvăluie (parțial) statutul periferic al Estului și Sudului. Ambele periferii ale UE sunt subreprezentate în instituțiile UE, care sunt încă dominate de țările centrale (în special Europa de Vest). În cazul periferiei estice, studiul constată o subreprezentare masivă în instituțiile UE, cu excepția Parlamentului European.

Atunci când se concentrează asupra dimensiunii culturale și ideologice a perifericității, cercetarea – bazându-se pe analiza textuală și pe o amplă cercetare publicată – arată că Europa de Sud și Europa Centrală, de Est și de Sud-Est au fost interpretate ca fiind Ceilalți, cu ajutorul stereotipurilor și elementelor orientaliste din cadrul acestui tip de proces de periferizare ideologică. Implicațiile care rezultă sunt complexe. De exemplu, apar două elemente contradictorii – excluderea și incluziunea – bazate pe discursurile hegemonice ale nucleului, dar și imitația ca o altă caracteristică a dependenței. Construcția alterității ambelor periferii este un instrument deosebit de important al dominației nucleului în raport cu aceste periferii.

IMPLICAȚII POLITICE:

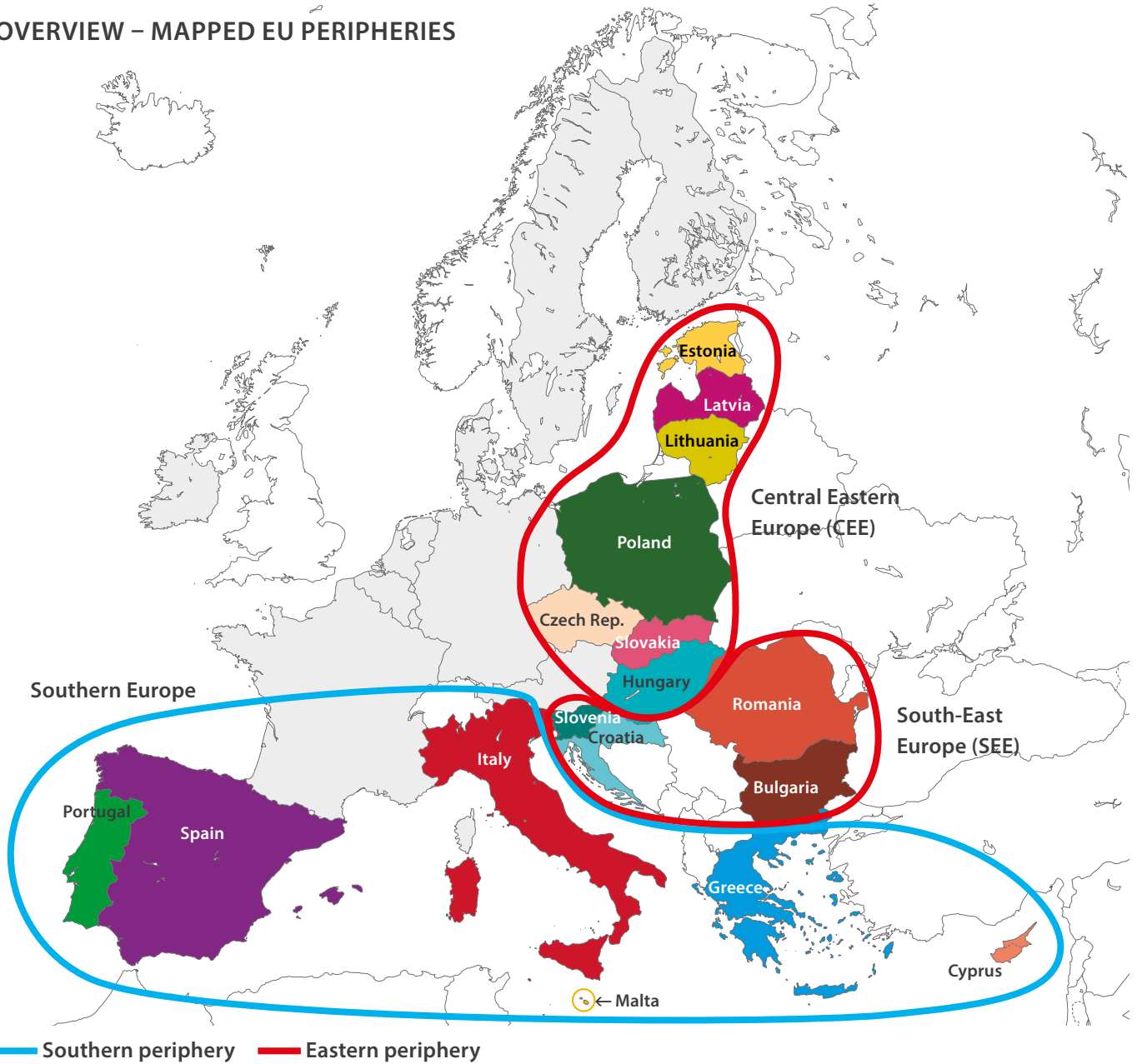
Viitoarea reformă a UE ar trebui să ia în considerare inegalitățile existente care modelează UE în mod negativ. Țările periferi-

ce nu ar trebui să rămână la marginea dezbaterii și ar trebui să contribuie substanțial la reformă prin stimularea dialogului și cooperării. Susținem că obstacolele existente în calea unei cooperări mai profunde între cele două periferii sunt: i) obiective (diferențele economice și modelele economice competitive), ii) subiective (produse de dependența culturală și intelectuală și, prin urmare, decurg din perifericitatea intrinsecă sau subiectivitatea periferică) și iii) provin din caracterul depolitizat al UE. Potențialul dialog politic, cooperarea sau chiar formarea de coaliții între cele două periferii trebuie să depășească aceste obstacole și limitări – sau să lucreze cu ele.

Responsabilii politici și politicienii ar trebui să se concentreze asupra următoarelor principii:

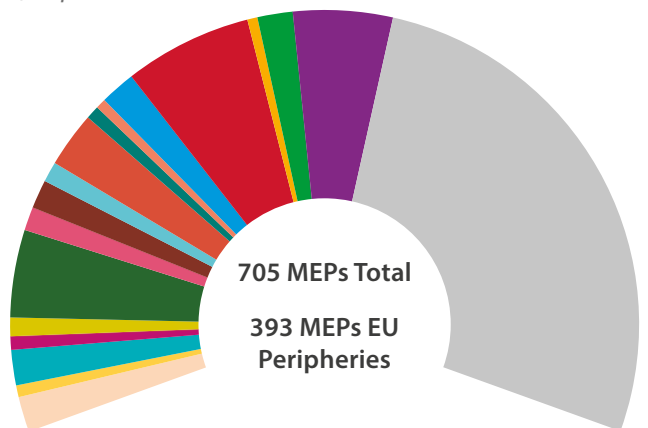
- O economie europeană mai rezistentă, mai orientată social, mai sustenabilă și mai autonomă, care să elibereze potențialul social și economic al fiecărui stat membru în parte, al piețelor lor interne și locale, precum și un comerț bazat pe principiile reciprocității și ale schimbului echitabil.
- O UE mai cooperantă și mai puțin competitivă, care ar renunța la consecințele negative ale paradigmei concurenței, cum ar fi cursa către cele mai mici salarii (sau statutul competitiv), cu efectele sale în mare măsură divizatoare care sunt în detrimentul solidarității și cooperării atât în cadrul UE, cât și în cadrul statelor membre.
- O UE mai deschisă la minte, care nu s-ar limita la stereotipuri uzate și la abrevieri ideologice care amintesc încă de mentalitatea Războiului Rece a unei Europe divizate. Acest lucru înseamnă să luăm în serios ideea de diversitate internă a UE și să ne îndepărtăm de ierarhiile morale create în timpul colonialismului și, în egală măsură, să ne îndepărtăm de viziunile occidentalocentrice (centrale) asupra unor țări care pot fi diferite din punct de vedere cultural și îndepărtate din punct de vedere spațial (geografic).
- O politică regională mai coerentă, care să nu tolereze decalajele socio-economice uriașe în cadrul statelor membre ca un corolar al integrării economice și al poziției lor în UE.
- O reechilibrare structurală a economiei europene prin intermediul unei politici industriale reale care să depășească "politica de concurență" sau "politicile structurale".

OVERVIEW – MAPPED EU PERIPHERIES

European Parliament – Members of the European Parliament (MEPs) Representation

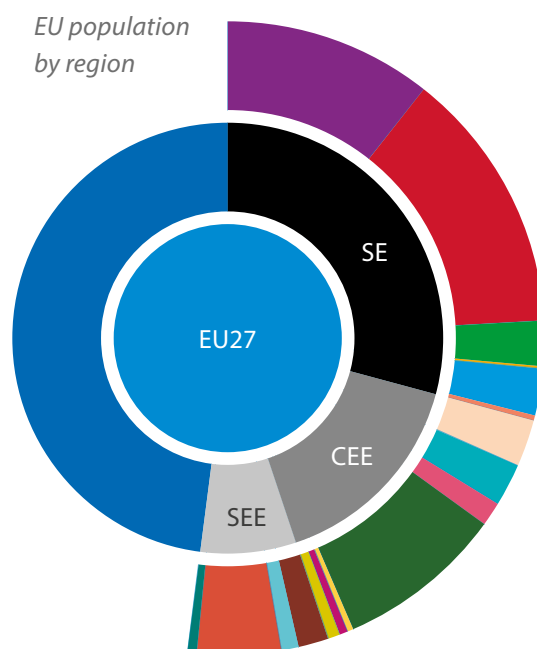
CEE	SEE	SE	
Czech Republic	Bulgaria	Cyprus	6
Estonia	Croatia	Greece	21
Hungary	Romania	Italy	76
Latvia	Slovenia	Malta	6
Lithuania		Portugal	21
Poland		Spain	59
Slovakia			

EU27	Southern Europe (SE)					
European Union	Spain	Italy	Portugal	Malta	Greece	Cyprus
Area: 4,233,262 km ² Population: 447,007,596* GDP per capita, in PPP: \$40,995**	Area: 505,990 km ² Population: 47,450,795 (2020) GDP per capita, in PPP: \$46,413**	Area: 301,230 km ² Population: 60,317,116** GDP per capita, in PPP: \$50,215**	Area: 92,212 km ² Population: 10,344,802 (2021) GDP per capita, in PPP: \$40,805**	Area: 316 km ² Population: 516,100* GDP per capita, in PPP: \$54,647**	Area: 131,957 km ² Population: 10,678,632** GDP per capita, in PPP: \$35,596**	Area: 9,251 km ² Population: 1,189,265 (2018 est) GDP per capita, in PPP: \$42,832**

Central Eastern Europe (CEE)						
Czech Republic	Hungary	Slovakia	Poland	Estonia	Latvia	Lithuania
Area: 78,871 km ² Population: 10,701,777 (2021) GDP per capita, in PPP: \$47,527**	Area: 93,030 km ² Population: 9,730,000* GDP per capita, in PPP: \$40,944**	Area: 49,035 km ² Population: 5,449,270 (2021) GDP per capita, in PPP: \$38,620**	Area: 312,696 km ² Population: 38,179,800 (2021) GDP per capita, in PPP: \$41,684**	Area: 45,339 km ² Population: 1,328,439** GDP per capita, in PPP: \$44,778**	Area: 64,589 km ² Population: 1,907,675** GDP per capita, in PPP: \$37,329**	Area: 65,300 km ² Population: 2,795,680* GDP per capita, in PPP: \$46,479**

South-East Europe (SEE)			
Bulgaria	Croatia	Romania	Slovenia
Area: 110,993.6 km ² Population: 6,863,422** GDP per capita, in PPP: \$28,593**	Area: 56,594 km ² Population: 3,888,529 (2021 'cest') GDP per capita, in PPP: \$36,201**	Area: 238,397 km ² Population: 19,186,201* GDP per capita, in PPP: \$36,621**	Area: 20,271 km ² Population: 2,108,708* GDP per capita, in PPP: \$48,533**

*2021 estimate, **2022 estimate

Biografii

Autori

Veronika Sušová-Salminen este specialistă în istorie comparată și în istoria modernă a Europei Centrale și de Est și a Rusiei, cu un accent metodologic pe analiza sistemului mondial și pe școala dependenței, cu unele influențe din critica postcolonială. A absolvit Universitatea Charles din Praga, Republica Cehă (masterat în istorie generală și comparată; doctorat în antropologie), iar în prezent lucrează ca cercetător universitar la Centrul de Studii Globale din Praga și ca analist politic, concentrându-se în principal pe Rusia contemporană în context global. Este, de asemenea, redactor-șef al webzine-ului *!Argument* și autoare a zeci de articole academice și eseuri, precum și a două cărți.

Valentina Petrović este în prezent cercetător postdoctoral în cadrul Departamentului de Sociologie al Universității din Zurich. Anterior, a studiat la Universitatea Americană din Beirut, la Universitatea din Zurich și la Sciences Po Bordeaux. Ea deține o diplomă de doctorat de la European University Institute din Florența, Italia. Teza sa de doctorat a analizat influența claselor, a elitelor, a societății civile și a structurilor de stat în procesul de democratizare din țările postcomuniste, cu accent regional pe statele iugoslave succesoare. Interesele sale de cercetare includ democratizarea, europeanizarea, mobilizarea politică și economia politică comparată în contextul postcomunist.

Giuseppe Celi este în prezent profesor asociat de economică la Universitatea din Foggia (Italia). A fost coordonator al programului de doctorat în teorie economică și coordonator italian al programului de masterat Erasmus Mundus Economics of International Trade and European Integration (EITEI). A absolvit facultatea de economie la Universitatea din Modena (Italia) și a obținut un doctorat în economia dezvoltării (Universitatea din Napoli, Italia) și un doctorat în economie (Universitatea din Sussex, Regatul Unit). Interesele sale de cercetare includ subiecte din domeniul economiei internaționale: integrarea economică și monetară în Europa, impactul comerțului internațional și al externalizării asupra piețelor forței de muncă și a creșterii economice, relația dintre migrație și comerțul internațional. Este autorul a numeroase publicații, inclusiv șapte cărți, mai multe articole în reviste academice și contribuții la volume colective.

Echipa de cercetare

Mihai-Calin Căciulean este un cercetător român axat pe muncă, timp liber și autoperfecționare. În calitate de muncitor și activist, a fost membru al unui grup local dedicat apărării și extinderii drepturilor muncitorilor. În prezent, scrie o teză de doctorat despre condițiile de muncă și noțiunea de muncă în capitalismul contemporan la Școala Națională de Științe Politice și Administrative București.

Dorota Kolarska este o cercetătoare poloneză care se concentrează pe Europa de Est și Rusia. A absolvit Universitatea din Oxford, iar în prezent este studentă la University College London. Dorota este, de asemenea, membră a partidului politic polonez Razem.

Ioannis Apostolos Sklias este un cercetător social și analist politic grec. A studiat Științe Politice la Universitatea din Creta și Comportament politic la Universitatea din Essex (masterat în Comportament politic). A lucrat ca asociat științific și consultant politic în Parlamentul elen, a efectuat diverse cercetări politice și sociale și a deținut rolul de consultant științific la Secretariatul Departamentului SYRIZA pentru administrația locală.

Editorii

Tatiana Moutinho este biochimistă, fostă cercetătoare în domeniul ciclurilor de diviziune celulară și deține un master în biologie celulară și un doctorat în biomedicină. Din 2018, ea este facilitator Transform! europe, responsabil cu strategiile de cooperare pentru Europa de Sud. În acest cadru de activitate, a organizat conferința "Este Europa de Sud veriga slabă a integrării europene?", care a avut loc la Lisabona în 2019 și care a găzduit cadre universitare, cercetători și actori politici din diferite țări din Europa de Sud. De asemenea, este președinta Cul:tra – Cooperativa Culturas de Trabalho e Socialismo (Portugalia).

Dagmar Švendová este avocat, are o diplomă de licență în Drept și Managementul Afacerilor și un masterat în dreptul afacerilor ceh în Uniunea Europeană. Ea a lucrat ca asistent și consilier politic al unui membru al Parlamentului European. Din 2017, este facilitator Transform! europe responsabil pentru Strategia pentru Europa Centrală și de Est și membră a Consiliului editorial al anuarului Transform! În cadrul activității sale, este coautoare a secțiunii cehe din "Studii privind provocările din regiunile post-carbune: în sud-vestul Poloniei, nordul Republicii Cehe și Germania de Est".

SHADES of the EU

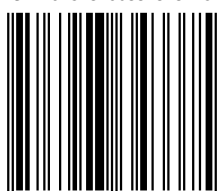
Mapping the Political Economy
of the EU Peripheries

Available as the e-Book in EN with Executive Summary in
EN, GR, IT, ES, PT, CZ, PL, HU, BG, RO, LT, SR and DE.

ISBN 978-3-903343-37-5

9 783903 343375

www.transform-network.net